

I.

Село Търново.

Въ Македония на севѣро-истокъ отъ градеца Крива-паланга се намира на единъ часъ разстояние, селото Търново. Това село е расположено на едно голо и Хълмистото мѣсто и състои отъ около 200 покрити съ слама къщи, раздѣлени на нѣколко махали, населѣнието е чисто българско, което се занимава съ землѣдѣлие и скотовѣдство.

Въ срѣдъ селото има една доста стара църквица, въ която селѣнитѣ, само нѣколко пѣти прѣзъ годината иматъ възможность да се църкуватъ по нѣмание свѣщенникъ; а въ случай на нужда, дохожда свѣщенника отъ ближний градецъ Крива-паланка.

До скоро врѣме въ това село нада ли щѣха да се намѣрятъ двама-трима, които да знаятъ да прочитатъ и позаписватъ; обаче въ днешно време селѣнитѣ се събуди́хъ и може да се каже, че сега сж напрѣднали въ всѣко отношение.

Прѣди освобождението на България, въ това село владѣеше както казахме, такава голѣма простотия, щото справедливо би било да се каже, че населѣнието е било полу-диво.

Въ това врѣме съмъ роденъ и азъ въ това село и до колкото мож да помня, възпитанъ съмъ отъ родители християни, нѣ прости до нѣмай кждѣ; като такива тѣ не сж били способни да възпитатъ синъ, който